

Alette van der Velden (20) heeft sinds kort haar eigen kas met paprika's. Ze werkt samen met haar vader Gerard (52), moeder Jeanne (47) en broer Garben op een tuinbouwbedrijf in het Drentse Klazienaveen. Alette aan het woord over de samenwerking met haar ouders. En andersom. "Het is beter om elkaar zo min mogelijk voor de voeten te lopen."

→ OUD

'Je moet elkaar niet in de weg lopen'

Door Aart van Cooten

Moeder: "Ik vind het leuk dat Alette met het bedrijf verder wil gaan. Ze is er fanatiek genoeg voor. Alette is een echte tuinder. Ze ziet alles. En dat moet ook wel, want er kan in een kas van alles misgaan. Nee, je hoeft eigenlijk nooit iets tegen haar te zeggen."

Vader: "Ze heeft er gevoel voor. Als tuinder kan ik dat heus wel zien. En wat misschien nog belangrijker is: ze heeft er echt zin in, ze gaat er keihard tegenaan. Maar het is wel een meisje in een mannenwereld. Het is een zwaar vak en je hebt vrijwel alleen met mannen te maken."

Moeder: "Volgens mij kan ze daar heel goed mee omgaan. Op school is ze ook het enige meisje in de klas. Alette redt zich wel."

Vader: "Dat denk ik ook wel. Alette kan goed contacten maken. Met de voorlichters, de handel, met de gemeente als het nodig is. Ze is nou bezig om een bezoek te regelen van een groep jonge tuinders uit het Westland. Die gasten willen hier eens komen kijken. Voor die excursie heeft ze een bus nodig. Ze loopt gewoon het gemeentehuis in om dat voor elkaar te krijgen. Lukt ze ook."

Zelf ondervinden

Moeder: "We laten Alette nu haar eigen gang gaan in haar kas met paprika's. Ze moet het allemaal zelf ondervinden. Daar leer je het meeste van."

Vader: "Toen we een half jaar geleden met paprika's begon-

nen, was ik er natuurlijk veel bij. Een paprika is toch iets anders dan een komkommer. In het begin was de kwaliteit wat minder. Dat is logisch, je kunt toch ook niet gelijk lopen na de geboorte. Nu ben ik er minder. Ze gaat d'r gang maar. Ik kijk alleen een beetje mee."

Moeder: "Jij houdt een oogje in het zeil. Tja, hoe moet je dat zeggen? Je bent een opperhoofd dat er wel is, maar zich het liefst zo weinig mogelijk laat zien."

Vader: "In een familiebedrijf is het beter als iedereen zijn eigen plek heeft. Je moet elkaar niet in de weg lopen. Zeker niet in ons geval. Wij zijn echte baasjes."

Gezonde snack

Moeder: "Alette vindt het leuk om nieuwe dingen uit te proberen. Dat deed ze in het westen ook al. Met haar eigen snack-paprika in een bakje op het tankstation. In plaats van een mars pakt de klant een gezonde snack. Zou mooi zijn als dat lukt."

Vader: "Ze heeft bij de groothandel nu al haar eigen verpakking. Het begin is er dus al."

Moeder: "Zegt Alette dat ze misschien wel naar het buitenland wil? Nou, dat weet ik niet hoor. Ik denk niet dat dat gebeurt; ze heeft het hier in Drenthe prima naar haar zin."

Vader: "Alette emigreren? Dat zie ik niet zitten. Dan hadden we vorig jaar met z'n allen moeten gaan. We hebben gekozen voor Drenthe. En dat blijkt een prima plek te zijn voor een tuinder. Wij zitten hier goed. Inclusief Alette." ←

‘Ik doe gewoon mijn eigen ding’

FOTO'S: PERSBUREAU NIELSEN

Alette: “Ik heb eigenlijk altijd meegewerkt op het bedrijf. Plukken, sorteren, noem maar op. Ik ben in feite geboren als tuinder. Altijd in de komkommers gezeten. Eerst in Moerkapelle, nou hier in Drenthe. Maar hier heb ik mijn eigen kas met paprika's. Spannend, want het is echt een ander gewas. Dat moet je toch leren. Nou sta ik er alleen voor. Bevalt me trouwens prima. Want nu kan ik echt mijn eigen ding doen. En ik kan een aantal medewerkers aansturen. Vind ik wel leuk.

Mijn sterke kanten? Rare vraag. Weet ik veel? Ik doe gewoon wat ik moet doen. Nou, oké, ik weet wel een goeie eigenschap van mijzelf: ik laat me niet gek maken. Wat er ook gebeurt, altijd doorgaan. Je wilt zeker ook mijn slechte kant weten... Slecht luisteren. Liefst luister ik naar niemand. Dat geldt trouwens ook voor de rest van ons gezin, zoals mijn broer Garben. En mijn vader niet te vergeten. Garben is verantwoordelijk voor de komkommers, ik voor de paprika's. Ieder in zijn eigen kas. Dat is het beste, anders loop je elkaar de hele dag voor de voeten.

Eigen kas

Ach, de onderlinge samenwerking gaat best goed. Ik heb de leiding in mijn eigen kas. Mijn vader komt af en toe kijken, mijn moeder springt in als het nodig is. Ze staan echt niet te kijken wat ik de hele dag doe. Zou ik ook niet pikken. Samen nemen we de beslissingen. Dat levert wel eens discussies op, bijvoorbeeld over teelttechnische dingen. Natuurlijk, wat denk je dan? Dat gebeurt toch overal?

Ik denk wel dat ik een andere ondernemer ben dan m'n vader. Ik ben jonger, heb een andere opleiding gehad. Bedrijfseconomie en marketing zijn nu veel belangrijker op

school. Vroeger ging het alleen om plantjes. Maar wat zeur ik, school is niet zo belangrijk. Je moet het toch zelf doen.

Andere smaak

Het liefst breng ik een nieuw product op de markt. Mijn eigen merk, mooie verpakking, eigen afzetkanaal. Een klein bedrijf zoals dat van ons heeft dan meer kans op de markt. Andere kleur, andere smaak, andere vorm. Kwestie van goed uitzoeken. Ben ik trouwens al mee bezig. Mijn ouders vinden dat prima. Zij zeggen: je doet je ding maar. Maar ik ben niet gek. Als ik wat heb gevonden dan ga ik eerst een tijdje experimenteren in een hoek van de kas. Ik wil graag nieuwe dingen uitproberen, maar ga heus niet avonturieren. Voordat je het weet, ben je failliet.

Een bedrijf in het buitenland lijkt me ook wel wat. Maar of dat gebeurt? Weet ik veel. Je kunt de toekomst toch niet voorspellen. We zitten nog maar een half jaar in Drenthe. Dat wisten we vijf jaar geleden toch ook niet. Voorlopig ben ik blij dat we hier naartoe zijn gegaan. Voor een jonge tuinder is het hier echt super. ←

Bedrijfsgegevens:

Glastuinbouwbedrijf in Klazienaveen (Drenthe).
Komkommers: 12.000 m²
Paprika's: ruim 10.000 m²
Komend jaar uitbreiding met 1,5 ha glas.
Vier vaste medewerkers (parttime)